

Indflydelsesrige russere citerer opråbet til nødforanstaltninger under den cubanske missilkrise for at standse fascistisk kup i Ukraine og truslen mod Ruslands strategiske interesser

Et Memorandum med overskriften »Red Ukraine!« vil udkomme i morgendagens (onsdag d. 12.) udgave af den russiske ugeavis Zavtra. Erklæringen, som er skrevet af eksperter fra Izborsk Club, en gruppe af indflydelsesrige intellektuelle, som præsident Putin i løbet af de seneste måneder har tildelt en fremtrædende status, definerer et »fascistisk og nazistisk, snigende kup« i Ukraine som en strategisk trussel mod den Russiske Føderation. Alt imens memorandaet gør USA og EU ansvarlige for projektet for regimeskift i Ukraine, opfordrer det til, at USA, med henblik på at undgå en krise, indkaldes til drøftelser under Budapest-memorandaet[1] fra 1994 om Ukraines suverænitet eller, hvis medunderskrivere af Budapest-memorandaet Ukraine eller Storbritannien afviser en sådan konference, at der indledes diplomatiske hastesamtaler, baseret på præcedens skabt under Missilkrisen på Cuba i 1962 – da verden kom helt ud til randen af atomkrig.

Adskillige af memorandaets vurderinger og idéer falder sammen med sidste uges interviews med og artikler af rådgiver til præsidenten, akademimedlem Sergei Glazyev, samt pensionerede general Leonid Ivashov, som begge er medlemmer af Izborsk Club

og var medforfattere af klubbens hvidbog om militærstrategi fra begyndelsen af 2013.[2]

»Red Ukraine!«-memorandaet erklærer, at situationen i landet »nærmer sig en grænsetilstand, på den anden side af hvilken ligger faren for, at Ukraine bliver fascistisk.« Denne udvikling, fortsætter det, fører frem til »transformationen af Ukraine fra en alliancefri, neutral og atomvåbenfri stat til et nyt brændpunkt for Europa og hele verden, og til et arnested for ustabilitet og kaos på grænsen til Rusland.«

Med en detaljeret redegørelse for den ukrainske præsident Viktor Janukovitj's seneste indrømmelser og EU's og USA's handlinger, inklusive dem, der blev afsløret i den lækkede telefonsamtale mellem den amerikanske viceudenrigsminister Victoria Nuland og [den amerikanske] ambassadør i Kiev Geoffrey Pyatt, siger Memorandaet, at disse begivenheder er i færd med at »skabe betingelserne for en illegitim magtovertagelse af en koalition af politiske kræfter, som ikke repræsenterer det ukrainske befolkningsflertals interesser.« Idet det fremfører, at »den amerikanske lederskabsgruppe i toppen af Operation Ukraine er sammensat af højtstående operatører fra efterretningstjenesten og diplomatiet«, fremsætter erklæringen den idé, at »Washington frem for alt er mest bekymret for, at Moskva, som har enorme reserver blandt den ukrainske befolkning, pludselig skal vågne op til dåd og ødelægge den næsten fuldførte plan for etablering af en totalt anti-russisk regering, der endda vil gå så vidt som til i vid udstrækning at benytte de fascistoide tilhængere af [nazi-kollaboratør Stepan] Bandera.«

Rapporten skitserer mulige politiske scenarier for regimeskift i Ukraine, enten gennem en pludselig afsættelse af Janukovitj eller gennem en proces med en »koalitionsregering«, der også ville ende med hans afsættelse. En ny leder, muligvis tidligere premierminister Julia Tymoshenko, løsladt fra fængsel, ville »overtage lederskabet af Ukraine på [Oleh] Tyahnyboks og andre højreorienterede, fascistiske grupper

radikale, nationalistiske platform. En ideologisk udvikling af denne art ... ville være en måde, hvorpå man kunne danne en anti-russisk stat på grænsen af den Russiske Føderation, så vel som forhindre en omfattende integrationsproces i det tidligere sovjetiske område.«

»Den Russiske Føderations strategiske interesse«

Under kapitlet »Kuppets konsekvenser for Ruslands strategiske interesser«, skitserer memorandaet, hvad det kan forventes, at »et nyt politisk og ideologisk regime i Ukraine, ... baseret på en ekstrem, nationalistisk ideologi, som den eneste tilgængelige mekanisme til undertrykkelse af sociale spændinger«, vil gøre: »beslutninger, som har direkte indflydelse på den Russiske Føderations strategiske interesser.« Listen inkluderer USA's og NATO's militære udvidelse, som er uacceptabel for Rusland:

» – En afvisning af de russiske væbnede styrkers tilstedeværelse på Krim, inklusive ved Sevastopol, som er base for den Russiske Føderations Sortehavsflåde. Tidsrammen vil blive sat til seks til ti måneder, hvilket er utilstrækkeligt for en velordnet flytning af de militære faciliteter til russisk territorium i nærheden af Novorossijsk.«

» – Udrensning af pro-russiske kræfter i det østlige og sydlige Ukraine, der vil føre til en flygtningestrøm til den Russiske føderation.«

» – Udslettelse af fremstillingskapaciteter i Kiev, Dnepropetrovsk, Kharkov og andre ukrainske byer, som udfører kontraktarbejde for det russiske militær-industrielle kompleks.«

» – En forceret, tvungen ukrainisering af befolkningen på den venstre bred af Dnieper [hvor der er store russisk-etniske og/eller russisktalende befolkninger].«

» – Et udvidet partnerskab mellem Ukraine og NATO og

fremkomsten af amerikanske baser og NATO-baser i Ukraine, inklusive på Krim.«

» – Etablering af baser i det østlige Ukraine til træning af terrorister, som vil begynde at operere både i Kaukasus og i Volgabækkenet, og muligvis også i Sibirien.«

» – Spredningen af 'Euromaidan'-teknikker til større russiske byer, især i konstituerende territorier i den Russiske Føderation, som er etnisk definerede.«

» – Udvisning af den Russisk Ortodokse Kirke fra Ukraine, ledsaget af beslaglæggelse ved magt af kirker og klostre, som vil resultere i en yderligere nedgang i autoriteten af både ROK og den eksekutive gren af regeringen inden for det russiske samfund.«

» – Lancering af sagsanlæg mod Gazprom, Rosneft og deres direktører, og med den nye, ukrainske regering, der også lægger sag an mod Rusland ved vestligt sponsorerede, internationale domstole under diverse påskud.«

»Katastrofalt for Ruslands fremtid«

Under det sidste afsnit, »Hvad skal Rusland gøre?«, erklærer forfatterne: »Vi anser den situation, der er ved at formes i Ukraine, for at være katastrofal for Ruslands fremtid og hele post-Sovjet-området.« Blandt de forholdsregler, som de foreslår, at russiske politiske ledere tager »inden for rammerne af international lov«, er de følgende:

» – en officiel ideologisk evaluering af det snigende kup som værende fascistisk og nazistisk, og som krænker alle de i Ukraine boende folkeslags og etniske gruppers rettigheder;«

» – en appel til de russiske og ukrainske folkeslag om af al kraft at gøre modstand mod den fascistiske pest, der er i færd med at tage magten i Kiev, og at bringe brede lag af befolkningen ind i den politiske proces;«

» – direkte social og økonomisk assistance til alle regionerne i det sydlige og østlige Ukraine gennem lanceringen af bilaterale programmer og ved at holde gaspriserne for ukrainske kunder lave, alt imens yderligere direkte lån til den ukrainske regering tilbageholdes;«

» – en opfordring til alle russiske borgere om at kontakte deres slægtninge og venner i Ukraine for at mobilisere dem til at gå med i en åben politisk proces imod Maidan, som er i færd med at føre til en fremtidig krig med brodermord;«

» – lanceringen af en bred kampagne på nationale Tv-kanaler for at støtte den ukrainske befolkning og afsløre det fascistiske indhold af det kup, som er i gang, så vel som de vanskelige økonomiske konsekvenser for Ukraine, især for dets østlige og sydlige regioner;«

» – en åben erklæring til verdenssamfundet angående det uacceptable for Rusland i skabelsen af en fascistisk, anti-semitisk stat tæt på vore grænser, såvel som fremlæggelsen af sådanne erklæringer i FN og i andre internationale organisationer;«

» – en appel fra den Russiske Føderations Regering, under det nuværende gyldige Budapest-Memorandum om Ukraines Suverænitet, dateret 5. december 1994 (Artikel 6), til regeringerne i Ukraine, USA og Storbritannien, med en resolut protest imod USA's indblanding i Ukraines interne affærer og med krav om indkaldelse til en konference for parterne i Budapest-Memorandaet i forbindelse med situationen, der involverer politisk aggression og forholdsregler til 'økonomisk tvang, der har til formål at underkaste Ukraines udøvelse af de rettigheder, der er iboende landets suverænitet, deres egne interesser'«;

» – i tilfælde af en af parternes afvisning af at deltage i en sådan konference, bør omtalte memorandum erklæres for midlertidigt ugyldig, og Rusland bør gå i direkte

forhandlinger med Washington, idet situationen med den Caribiske Krise [Missilkrisen på Cuba] fra 1962 citeres som præcedens for de aktuelle begivenheder i Ukraine, og idet Rusland foreslår USA at forhandle om udviklingen af fælles overvågning af den politiske proces og valg i Ukraine, så vel som den fælles mægling af en afgørelse af den politiske krise, der er under udvikling:«

» – et forslag til Den kinesiske Folkerepublik og andre BRICS-lande om udviklingen af planer for økonomisk assistance til Ukraine og fælles arbejde i hele det postsovjetiske område, med det formål at tøjle ethvert forsøg på [at etablere] et unilateralt, amerikansk overherredømme.«

Som afslutning skriver de: »Kun sådanne handlinger fra den russiske stat og fornuftige kræfter i det russiske og internationale samfund, sammen med vore to landes eksekutive institutioner, kan stabilisere den sociale og økonomiske situation i Ukraine og forhindre en social og politisk katastrofe i dette land.«

[1] Se Seneste Nyt 11. februar:
<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1408>

[2] Se artikel i EIR, 15. marts 2013: »U.S. Moves toward Nuclear First Strike Capability«
http://www.larouchepub.com/eiw/public/2013/eirv40n11-20130315/15-19_4011.pdf